

Ökkeş Öztürk

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.08.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ökkeş Öztürk

Eserleri:

Ela Güzlerini Sevdığım Gelin

Ela gözlerini sevdiğim gelin
Halını hatırını sormaya geldim
Koynunda açmıştır nazlı gülün
Ellere duyurmadan birin almaya geldim

Aladır gözün siyahtır kaşın
Top zülûf altında söbedir yüzün
Eşah idelim ellerin dediği sözün
İzninizle boyunu sarmıya geldim

Aynasını almış eline zülûfün darar
Oğlakları yanımdan yaylıma sürer
Duruşun yöyüyüşün hep beni arar
Darılma sevdiğim şeftalileri dermiye geldim.

Evelden bilirim bu köy fitnedir fitne
Eski derdime yeni fikirler katma
Sakın bana kızıp kaşların çatma
Ağzından çıkan son sözü almıya geldim

Kaçacaksın sevdiğim sende kaçak
Eli ele alak dağlara kaçak
Mevlam yeşil kanat versin hemen uçak
Boynumu bağzıma asmaya geldim

İğdirip gözlerin bir bana bakar
Ol bakışların kalbimi yıkar
Sular çağıl çağıl bendine akar
Akan suyu bendine tutmaya geldim.

Dertliyim derdime derman yok
Biliyorum evelden beni severdin çok
Yok mu elinde atsana kalbime ok
Bende seni anlatmaya geldim

Kul Ökkeş der sana son sözünü
Verseler de alma senden başka el kızını
Ne kadar sabırlısın açıp söylesene ağzını
Konuşturup seni ağzından çıkan sözü almıya geldim.

Ökkeş Öztürk

Elif'im

Yayladan ařađı inerdim eniř
Atların içinde güzeldir dönüř
İsterim sevdiğim vermedi yemiř
Ađlarım sevdiğim glemem gayri

Baskın keklik çıkmış ötüyor taşta
Bu sene akıl yok bu bizim bařta
Bu yıl olmazsa gelecek kışta
lrm alırım sevdiğim seni

Ycedir bařkonuřun gediđi
Geymiyor sevdiğim ayađına ediđi
Leblebi aldım anı da şekeri yedi
Ađlarım sevdiğim glemem gayri

Bu bizim yavřana yaman karbi eser
Geymiř ayađına yemeniyi burunu basar
Nerden gelirim nm keser
Ađlarım sevdiğim glemem gayri

İkindin oluncak güneř çabuk batar
Bir cadı annen var yevmiye evde yatar
Dys baban seni kötüye satar
Ađlarım sevdiğim glemem gayri

Boyların uzun bellerin ince
Yanakların olmuř elif'im konca
Eđilip kuyudan bir su alınca
Verip ise idim ađlamam gayri

Haberim olmadan çadırı sktn
Beni acındırmak mı bilmem kastın
Kul Ökkeş'in bağrına bir ateş bastın
Ađlarım sevdiğim glemem gayri

Ökkeş ztrk

Gittin Kocaođlu

Şuur Köyü'nün yeri kaya
Güzellerine bakılmaz doya doya
Duydum kocaođlu'nu öldürmüşler
Acep kabahati var mı ola

Evden çıktığında Maraş'a yöneldin
Divane misin düşman sözüne kandın
Međer düşmanımış dost mu sandın
Boş yere canını verdin Kocaođlu

Puşt olan kardeş bacıyı satar
Gene Köprüsü'nden leşin atar
Şimdi kocası hapiste yatar
Acep kabahatli var mıydı ola

Evden çıktığında Maraş'a yöneldin
Divanemisin düşman sözüne kandın
Düşmanımış dost mu sandın
Boş yere canını verdin Kocaođlu

Köyünde seninde İster'in yoktur
Anan baban arkanda hiç kimsen yoktur
MYK kadın şerefi yok parası çoktur
Kanların yerde kaldı Kocaođlu

Jandarmalar Arar leşin bulamaz
Medine'nin yanına kimse gelemes
Hükümetten başka kimse hayvan alamaz
Boş yere canını verdin Kocaođlu

Yiğit olan yiğit avradı da öldürür
Timur verdirip karşısında sallandırır
Puştluğun an seni öldürür
Međer erkek değil onlar yeğenim

Köyünde senin İster'in yoktur
Dostumdan düşmanım çoktur
Dünya dedikleri bir Börk tür
Onu da giyen övünsün

Bu yılda ters geldi amanın yazlar
Ahbaplarım gelir diye yolunu gözler
Vakti gelince koyunlar Kuzular
Ökkeş Çavuş bu beyiti söyler gelinler kızlar

Ökkeş Öztürk

Hayatı

MELEK ÖKKEŞ (1934-1983)

(Kendi ağzından kısa tarihçe-i hayatı ve şiirleri)

Aslen Varyanlı köyünde doğdum. Sonradan köyün ismi Topçalı köyü oldu. Babamı çocukken kayıp ettim. Babamız şehit olmuştur. Döngel köyünde kiliseyi ateşlerken başından yara alarak vefat etmiştir. Annem şöyle derdi: -Sen 1336 yılının mart ayı içinde doğdun baban ise mart ayı içine ulaşmadan zemheride kâfirler tarafından vuruldu der idi. Annem bizi babamdan başka bir ere daha gitmeden bizim hepimizi büyüttü. Kızlar ve oğlanlar everip ayrı ayrı ev sahibi olduktan sonra 85 yaşlarında 1963 yılında annemde vefat etti. Allah rahmet etsin. Amin.

Ben ise çocukken dinimi ve az ve çok eski yazıdan okumuştum. Bir ara gençlik çağlarımda halay çekip oyun oynamaya çok havas ederdim. Sonra 1941 yılının şubat ayının beşine asker oldum. Askerden geldikten sonra bizim hayâsız günlerimiz bir ara daha geçti. 1945 yılının eylül onda evlendik ve ilk çocuğumuz öldü. İsmi Cafer idi. İkinci evlat Durdu Mehmet idi onu da kayıp ettik. Üçüncü evlat Beşir'dir. Hamdolsun Allahıma dini tahsil yaptığı için imam olarak yaptığı için memnun oluyorum Allah için. Sonunda hak bilir.

Gelelim kısaca bizim hayata 1943 yılının son aylarında askerden geldim. İki yıl şunu veya bununla evleneceğiz diye iki yıl gönül gezdirdik. Annemle 1945 yılından 1963 yılına kadar yaşadık. Annemi kayıp ettikten sonra 1963 yılı onbirinci ayında köye muhtar oldum ve muhtarlığımız 1973 yılına kadar sürdü. Bu arada köye bir Kurani Kerim Kursu inşa ettirdim. Halkın gücü ile Menciki obasına ve Çakallı obalarına okul ve öğretmen alındı. Ve köyün yolları evelce amele gücü ile sonra köyde onbin kûsür para toplayarak valilik makamları YSE dairesi ile protokol yapılarak köye yol yapıldı. Ve bu arada köyün içme suyu tespiti, imam kadrosu camiye hopalör tesisi, Sağlık evi ve ebe kadrosu bu gibi şeyler halledildi. Allahıma çok şükürler olsun ki bunlar filan muhtar şunu veya bunu yapmış diye değil de Allah için çalıştığımızı belirtmek isterim. Bunların mükâfatını beklerim ol bir dünyada.

Ökkeş Öztürk